

ΜΗΝΑ ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ, Συμβολή στην έρευνα του Καρπαθιακού Δημοτικού Τραγουδιού, ανέκδοτες παραλλαγές, Αθήνα 1975, σχ. 8 σελ. 46.

Πρόκειται περί συλλογής 14 δημοτικών άσμάτων, πανελληνίων μὲν καὶ ἤδη πολλαχοῦ δημοσιευμένων, ἐνίοτε καὶ μετὰ Καρπαθιακῶν παραλλαγῶν, ἐνταῦθα ὅμως αἱ παραλλαγὴ εἶναι νέαι καὶ προέρχονται πᾶσαι ἐκ τῶν Μενετῶν, χωρίου τῆς Καρπάθου. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον νὰ τραγουδοῦνται εὐρέως κατὰ τὰς ποικίλας κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἑορτὰς ἢ καὶ νὰ ἀπαγγέλλωνται ὑπὸ τραγουδιστριῶν δημοτικὰ ἄσματα, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων καὶ νὰ δημιουργοῦνται καὶ στίχοι. Ἡ εὐτυχής, ἀμόλυντος καὶ ἀγνή ἐπαρχία ἀνυποψίαστος ἀπὸ τὸ ἄγχος καὶ τὴν πνιγμονήν, φυσικὴν, ἠθικὴν, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν τῶν κατοίκων τῶν μεγάλων πόλεων ἐξακολουθεῖ ὡς τέτιξ νὰ ζῆ με ψυχικὴν ἄνεσιν, ἐπιτρέπουσαν εἰς αὐτὴν ἀνὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ποιῇ μουσικὴν».

Ὁ καθηγητὴς Μ. Ἀλεξιάδης, γνωστὸς διδάσκαλος μετέχων τῆς ζωῆς τοῦ τόπου εἰς οὐ τὸν φωτισμὸν ἐτάχθη, ἤλεγξε τὰ ἀδόμητα καὶ ἀπαγγελλόμενα ἀπὸ τὸν ποιητικὸν λαὸν τραγοῦδια, διεπίστωσε τί τὸ παλαιὸν καὶ τί τὸ μὴ γνωστὸν καὶ κατέγραψε τὰς νέας παραλλαγὰς, ἵνα οὕτω δοθῇ πλήρης εἰκὼν εἰς τὰς ποικιλίας μὲ τὰς ὁποίας ἐμπλουτίζονται τὰ παλαιὰ λαϊκὰ ποιητικὰ δημιουργήματα.

Τῆς συλλογῆς προτάσσεται βραχεῖα εἰσαγωγή περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν συλλογῶν ἢ καταγραφῶν τῶν καρπαθιακῶν ἄσμάτων. Προτάσσεται ἐπίσης καὶ ἀνάλυσις τῶν κυριωτέρων γλωσσικῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ιδιώματος τῶν ἄσμάτων. Ἐπιτάσσεται δὲ λεξιλόγιον τῶν τοπικῶν ἢ ιδιωματικῶν λέξεων, βιβλιογραφία καὶ πίναξ ὀνομάτων.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* * *

ARISTOPHANES UND DIE ALTE KOMÖDIE, herausgegeben von
Hans Joachim Newiger, Darmstadt (Wissenschaftliche Buchgesellschaft), 1975. Σελίδες XIV/528.

Τὸ κρινόμενον ἔργον, αἱ συναφεῖς ἐργασίαι τοῦ Κ. J. Dover καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ Th. Gelzer εἰς τὴν R. E. (Suppl. - Bd. 12) ἀποτελοῦν ἴσως τὰς σημαντικωτέρας προσηφάτους συμβολὰς εἰς τὴν ἀνεξάντλητον Ἀριστοφανικὴν ἔρευναν. Εἰς τὴν σειράν *Wege der Forschung* (τόμος 265) καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ H. - J. Newiger συγκεντροῦνται καὶ, πλὴν δύο πρωτοτύπων ἐργασιῶν, ἀναδημοσιεύονται εικοσιπτὰ μελέται, δημοσιευθεῖσαι τὸ πρῶτον μετὰ τῶν ἐτῶν 1908 καὶ 1973 ὑπὸ εἰκοσιδύο φιλολόγων. Ὁ ἴδιος ὁ ἐκδότης Newiger πλὴν τοῦ Προλόγου (σ. IX - XIV) καὶ δύο μελετῶν («Retraktationen zu Aristophanes' *Frieden*», σ. 225—255, καὶ «Die *Vögel* und ihre Stellung im Gesamtwerk des Aristophanes», σ. 266—282) συντάξε τὴν διεξοδικὴν βιβλιογραφίαν τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ τῆς Παλαιᾶς κωμῶδιαι (σ. 487—50) καὶ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ K. Hülser, τοῦς Πίνακας ὀνομάτων καὶ χωρίων (σ. 511—528). Ἡ σπουδαιότερα ὅμως συμβολὴ τοῦ Newiger εἰς τὸ συλλογικὸν τοῦτο ἔργον εἶναι, νομίζομεν, ἡ εὐστοχία μὲ τὴν ὁποίαν οὗτος ἐπέλεξε τοὺς συγγραφεῖς καὶ τὰς μελέτας των, δεκαοκτῶ εἰς τὴν Γερμανικὴν, ἐξ ὧν τρεῖς μετεφρασμέναι ἐκ τῆς Ἰταλικῆς, καὶ ἑννέα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν. Ὁ ἴδιος πάντως (σ. XIII) μετρίοφρονως ἀπολογεῖται, διότι ἡ ἐκλογή τῶν ἐργα-